

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον»

Ταπεινὲς Ἀγρυπνίες-Οὐράνιες εὐλογίες

15η καὶ 19η Ἰουνίου 2024 ἐκ. ἡμ.

Ἁγίου Γλυκερίου Ὁμολογητοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Σαγγάης

Τὴν **Παρασκευή**, † 15ῃ Ἰουνίου 2024 ἐκ. ἡμ., μαζί με τοὺς Ἁγίους Αὐγουστῖνο καὶ Ἱερώνυμο, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Γλυκέριος ὁ Νέος Ὁμολογητής, Μητροπολίτης Ρουμανίας († 1985).

Ἐτελέσθη τὴν Πέμπτη ἑσπέρας Ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸ ὁμῶνυμο ταπεινὸ Παρεκκλήσι, εὐρισκόμενο στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, καὶ ἀφιερωμένο εἰδικὰ στὴν **Ἐνότητα τῶν Ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν**.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀγγέλου Μουρλά, Ἐφημερίου τῆς Μονῆς καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ὑποδιακόνων Δημητρίου Γιατροῦ καὶ Χρυσοβαλάντου Μαρίνου.

Στὸν λόγο του, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• **εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξίωσε στὰ μεθεόρτα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς νὰ ἐορτάσουμε μία ἀπὸ τίς ἐξέχουσες μορφές τῶν ἡμέρων μας, τὸν Ἅγιο Γλυκέριο τὸν νέο Ὁμολογητή. Μαζί με τὸν Ἅγιο Χρυσόστομο τὸν πρῶην Φλωρίνης καὶ τὸν Ἅγιο Φιλᾶρετο Νέας Ἰόρκης ἀποτελοῦν**

τὴν χορεία τῶν τριῶν νεωτάτων Τεραρχῶν, οἱ ὅποιοι ἀντέστησαν ὁμολογιακῶς στὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἶναι μεγάλη εὐλογία τὸ ὅτι ὁ Κύριος ἐφάνερωσε τοὺς Ἁγίους αὐτοὺς στοὺς χαλεποὺς χρόνους τῆς ἀποστασίας, ὥστε νὰ κατα-

φεύγουμε στὶς πρεσβεῖες τοὺς ὅσο διαρκεῖ ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῆς συγκρητιστικῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἶθε μὲ τίς εὐχῆς αὐτῶν νὰ συνεχίσουν ἐνωμένοι ὅσοι ἀγωνίζονται νὰ μείνουν πιστοὶ στὶς Παραδόσεις τῆς ἁγίας Πίστεως μας, σὲ ἓναν κόσμον, ὁ ὁποῖος μαζί μὲ τὴν πίστι χάνει τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἀνθρωπιά του...

Ἀπὸ τὸ 1924 κ.έ. ἔχουν πολλαπλασιασθῆ τὰ βήματα, μικρὰ καὶ μεγαλύτερα, γιὰ νὰ ἀλλοιωθῆ ἡ καθαρότητα τῆς πίστεως: «**νερώνεται**» καὶ ἀχρηστεύεται τὸ γλυκύτατο κρασί τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τὸ ὁποῖο ὅταν εἶναι γνήσιο, σύμφωνο μὲ τίς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, προκαλεῖ «**θεῖαν μέθην**», μᾶς δίνει δύναμι, καὶ ἀγάπη ἀληθινὴ γιὰ τὸν Χριστὸ μας.

Ἔπεσε εἰς ἐμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους καὶ διεσπαρμένους σὲ διάφορες χῶρες, ὁ εὐλογημένος κλῆρος νὰ κρατήσουμε αὐτὴν τὴν Πίστι μας ἀκεραίη καὶ ἀναλλοίωτη, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Σύνοδοι, οἱ Πατέρες καὶ οἱ λοιποὶ Ἅγιοι.

Ἄς προσευχηθοῦμε νὰ μὴ μᾶς παρασύρῃ τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς συγχύσεως ἀληθείας καὶ ψεύδος, φῶς καὶ σκότος κ.λπ.. **Ἄς** τηροῦμεν τίς λαμπάδες μας ἀναμμένες, ἄσημοι ἀλλὰ ἄγρυπνοι, ὥστε νὰ μὴν μᾶς ξεγελάσουν τὰ δελεάσματα τῶν Οἰκουμενιστῶν, οἱ ὅποιοι μᾶς προτείνουν μία ἀνθρώπινη, γήϊνη «**ἐνότητα**», ὥστε νὰ ἀπολαμβάνουμε τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ: **ἐμεῖς** τὴν Ἄνω Πόλιν, τὴν Ἄνω Ἱερουσαλὴμ ποθοῦμε.

Μαζί ὁμως μὲ τὴν ἀκεραιότητα τῶν δογμάτων, ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε καὶ τὸ ὀρθό, εὐαγγελικὸ βίωμα: **χωρὶς** ταπεινώσι, ἀγάπη καὶ ἀγνότητα ψυχῆς καὶ σώματος δὲν εἰσερχόμεθα στὴν Χώρα τοῦ Φωτός...

* * *

Τὴν Δευτέρα, † 19ῆ Ἰουνίου 2024 ἐκ. ἡμ., μαζί μὲ ἄλλους μεγάλους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀπόστολο Ἰούδα ἐκ τῶν ἸΒ' καὶ Ὅσιο Παῖσιο τὸν Μέγα, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ

ήμων Ιωάννης ὁ Θαυματουργός, Αρχιεπίσκοπος Σαγγάης καὶ Δυτικῆς Ἀμερικῆς († 1966).

Ἐτελέσθη Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ δημοφιλοῦς Ἁγίου, στὸν ὁμώνυμο αὐτοῦ Ναό, ὑπὸ τὸ Καθολικόν, στὸ ἄβατον τῆς ἰδί-
ας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδ-
νες Ἀττικῆς.

Συνεψάλη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ποί-
ημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου
μας, ἅμα καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα
τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-
πολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστα-
τούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρου π. Ἀγγέλου Μουρῶ,
Ἐφημερίου τῆς Μονῆς, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυ-
πριανίτου καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ὑποδιακόνων Δημητρίου
Γιατράκου καὶ Χρυσοβαλάντου Μαρίνου.

Στὴν Ὁμιλία του, στὸ τέλος τῆς καταनुκτικῆς αὐτῆς Ἀγρυ-
πνίας, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• **ἀφοῦ** εὐχαρίστησε τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα
γιὰ τὴν τέλεσι τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Νη-
στείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀναφέρθηκε στὸ κύριο ἀγώνι-
σμα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου Ἰωάννου, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ καὶ
κλειδί γιὰ νὰ ἀνοιχθῇ στὸν πιστὸ ἡ θύρα τοῦ Θεοῦ Ἐλέους: **ὁ**
ἀγώνας ἐναντίον τῆς φιλαυτίας.

Οἱ Πατέρες, μαζί με τὸν Ἀπόστολο, μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ἡ
φιλαυτία εἶναι ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ
Ὁμολογητὴς λέγει: **« Φιλαυτία δέ ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ σῶμα ἄλο-
γος φιλία· ὁ ταύτην ἐκκόψας, συνέκοψε πάντα τὰ πάθη τὰ ἐξ
αὐτῆς ».**

Οἱ γλωσσολόγοι ἐρμηνεύουν τὴν φιλαυτία ὡς ὑπερβολικὴ
ἀγάπη γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας. **Ἦ**πάρχει ὁμως ἡ χρήσιμη ἀγάπη
για τὸν ἑαυτὸν μας, αὐτὴ ἡ ὁποία μεριμνᾷ γιὰ τὴν αἰώνια σω-
τηρία μας.

Λόγω τῆς πτώσεως ὑπάρχει μέσα μας ἡ ρίζα τῆς φιλαυτίας,
ἡ ὁποία μᾶς ὠθεῖ στὸ νὰ μὴν κουρασθοῦμε, μὴ θυσιασθοῦμε, μὴ
θλίψουμε τὸ σῶμα μας, ἀλλὰ νὰ ἀπολαμβάνουμε ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

Ὁ Κύριος ὁμως εἶπε νὰ ἐργαζώμεθα...

Ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος γιὰ τὴν φιλαυτία μας αὐτὴ εἶναι ἡ
ἀσκητικὴ ἀγωγή, ὁ περιορισμὸς ὅσων ἐπιζητεῖ τὸ σῶμα μας:

ὑπνου, φαγητοῦ, ἐδεσμάτων, περιποιήσεων...

Ο σημερινὸς «πολιτισμὸς» θέλει νὰ προσφέρῃ ἀπεριόριστη ἱκανοποίησι τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἡδονῶν, θεμίτων καὶ ἀθεμίτων.

Αλλὰ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος καλλιεργεῖ τὴν φιλαυτία, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀγάπη οὔτε γιὰ τὸν Θεό, οὔτε γιὰ τὸν Ἀδελφὸ του... **Εἶναι** «γεμᾶτος» ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ δὲν «χωράει» κάτι ἄλλο. **Ἦ** μᾶλλον εἶναι φυλακισμένος στὸν ἑαυτὸν του...

Ο Ἅγιος Μάξιμος πάλι μᾶς λέει: **«Μὴ** ἔσο φίλαντος, καὶ ἔση φιλόθεος... **Ὅταν** πολεμοῦμε συνεχῶς τὴν φιλαυτία μας, ζοῦμε τὴν ἐλευθερία, ἀνοίγει ἡ ὑπαρξίς μας στὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἀδελφὸ μας.

Στὴν ἄσκησι αὐτῆ, ὁ πιστὸς ἐφευρίσκει ποικίλους τρόπους γιὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν φιλαυτία μου, μὲ μικρὲς θυσίες, μὲ τὴν ἀποφυγὴ εὐχαρίστων πραγμάτων, καὶ ὧσων τὴν καλλιεργοῦν. **Τὸ** σῶμα μας δὲν φταίει τίποτε, ἀλλὰ συμπάχει μὲ τὴν ψυχῆ, ἐφ' ὅσον ἡ προαίρεσις ἔφταιξε.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Πατέρες, καὶ ἐν προκειμένῳ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ἐπολέμησαν «ἀγρίως» ἐναντίον τῆς φιλαυτίας. **Γ**νωρίζουμε μερικά, ἀν ὄχι ὅλα, στοιχεῖα τοῦ πολέμου αὐτοῦ στὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος δεχόταν συνεχῶς τὴν ἐνίχυσι τῆς θείας Χάριτος, καὶ ἔγινε παρανάλωμα στὸ πῦρ καὶ ἅγιο θῦμα στὸν βωμὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ὑπάρχει ἐν Χριστῷ ζωὴ, οὔτε κἂν ἰσοροπημένη ἀνθρώπινη ζωὴ ἀν δὲν πολεμηθῇ ἡ φιλαυτία. **Ἦ** διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι διαιώνιος: **«Ὅστις** θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι».

Ἦ ἀνταπάρνησις κτυπᾶ κατάκαρδα τὴν φιλαυτία, μᾶς ἐτοιμάζει καὶ γιὰ τίς ἀκούσιες θλίψεις τίς ὁποῖες θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουμε γενναίως, γιὰ νὰ μὴν προδώσουμε τὸν Χριστὸ μας.

Καὶ ἅς εἴμεθα ἔτοιμοι: μπορεῖ αὔριο νὰ ἀποτελεῖ ποινικὸ ἀδίκημα τὸ νὰ εἶναι κανεὶς Χριστιανός...

† Γ.Γ.Μ.